

Abstrakt

Kořeny vřesovcovitých rostlin poskytují útočiště řadě houbových endofytů a mykorhizních hub. V rámci čeledi můžeme pozorovat minimálně čtyři typy mykorhizních symbióz, z nichž nejrozšířenějším je erikoidní mykorhizní (ErM) symbióza. Právě tento symbiotický vztah umožňuje vřesovcovitým rostlinám přežít v mnoha odlišných a často velmi nehostinných habitatech celého světa (od tropického mlžného lesa, po vřesoviště arktické tundry). Skupina hub, které se na něm podílejí, se v minulosti jevila být jako velice úzká hrstka askomycetů, konkrétně pak druhy *Rhizoscyphus ericae* (Read) Zhang & Zhuang a *Oidiodendron maius* Barron. S rozvojem molekulárních metod však došlo k jejímu rozšíření o mnoho dalších druhů spadajících i do oddělení stopkovýtrusých hub, zejména pak do řádu Sebaciales. Diverzita ErM houbových společenstev se na různých geografických lokalitách liší a bývá ovlivněna dalšími faktory jako nadmořskou výškou nebo typem ekosystému. Podrobnější druhová distribuce však zůstává kvůli nedostatku dostupných dat stále neznámá. Ačkoliv se jedná především o symbionty vřesovcovitých rostlin, mohou některé ErM houby kolonizovat i jiné rostlinné druhy. Jejich efekt na tyto pseudohostitele není zatím zcela objasněn. Primárně však zvyšují vitalitu vřesovcovitých rostlin a poskytují jim výhodu v kompetici s okolní vegetací.